

74. Møde.

Torsdag den 18. Marts Kl. 14⁵².

Formanden: Den første Sag paa Dagsordenen kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov om Priser m. v., jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 394 af 19. September 1947.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3290).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 94 Stemmer; 3 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 282 af 30. Juni 1941 om Udbyttebegrænsning m. v., jfr. Lov Nr. 514 af 22. December 1947.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4565; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2922).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Lars M. Olsen: Indledningsvis vil jeg gerne rette en Tak til den højtærede Handelsminister, fordi vi har faaet Lovforslaget forelagt paa et tilpas tidligt Tidspunkt og nu har faaet det statistiske Materiale, som vi længe har savnet. I øvrigt ønsker Mini-

steren, som det fremgaar af Lovforslaget, kun at forlænge den nugældende Lov. Den højtærede Minister har i sin Fremsættelsestale begrundet, hvorfor han ikke opretholder de i Fjor foreslaaede Udvidelser af Loven. Jeg kan kun give den højtærede Minister Ret i hans Betragtninger, men jeg er dog alligevel ikke i Tvivl om, at man fra anden Side her i det høje Ting gerne ser, at Loven ikke fornyes; Udtalelser i den Retning har jo allerede været fremme ved tidligere Behandlinger.

Et af Argumenterne for Lovens Bortfald var, at den oprindelig var Led i det store Komplex, vi gennemførte her i Landet i Maj Maaned 1940, sigtende paa de ekstraordinære Forhold, herunder ogsaa det saakaldte Lønstop. Imidlertid er jeg ikke i Tvivl om, at vi alligevel vilde have faaet en Lov om Udbyttebegrænsning. Erfaringerne fra den første Verdenskrig og fra Efterkrigstiden paa dette Omraade vilde have talt til os stærkt og overbevisende.

En anden Grund til, at mit Parti bestemt mener, at Loven bør fornyes, er, at den ogsaa maa ses som et Led i Regeringens almindelige Pengepolitik. Dersom Loven bortfaldt, maatte vi regne med den Mulighed, at Udbytterne i adskillige Selskaber, hvor Mulighederne derfor i øvrigt var til Stede, vilde blive forhøjet, om ikke af andre Grunde saa i hvert Fald af den Grund, at adskillige Aktionærer efter de mange Aar med statsreguleret Udbytte nu vilde kræve en Ændring. Endvidere forefindes der store ekstraordinære Henlæggelser, som i saa Fald vel ogsaa i meget stor Udstrækning vilde komme til Udbetaling. Vi kan formentlig alle se, at saadanne Handlinger vilde komme paa tværs af de Pengeforanstaltninger, vi allerede lever under, eller som vi staar i Begreb med at gennemføre. Jeg kan f. Eks. pege paa de to Forlængelseslovforslag, vi just for et Øjeblik siden har vedtaget, og Lovforslaget om Stats-Præmieobligationer.

For det tredje kan man formentlig uden Overdrivelse sige, at den nuværende Situation, i hvert Fald paa det økonomiske Omraade, ikke er tilstrækkelig afklaret til, at vi har Raad til uden videre at forlade den Form for Restriktionspolitik, som nærværende Lovforslag indeholder. Jeg vil dog paa Forhaand væрге mig imod det kendte Postulat, at vi Socialdemokrater blot i al Almindelighed opretholder Restriktionslove for Lovenes egen Skyld. Men vi maa formentlig alle erkende, at vi endnu, snart 3 Aar efter Krigens Ophør, ingenlunde er stillet stort anderledes end tidligere. Vi lider f. Eks. stadig væk under Varemangel, vore